

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Elfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felolós szerkesztő:

Vértesi Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.
Kunz József ur kereskedésével szemben.

Hird. tések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Az ország sorsa nyélbe ütve.

szept. 28.

(T.) Arra már nem emlékszem, hogy fuvarba szolították-e az egykori telkes gazdát, akinek lova is volt, ökre is volt. A lovat a fiú kezelte, az ökröt az öreg. Hát mikor ez a nagy állapot, hogy valakinek lova is legyen meg ökre is, szóba került, a telkes gazda nagy dicsekedve ezenképen fejezte ki magát: „Ha ló kell? Itt van a fiam, ha ökrök kell? Itt vagyok én.”

Nem tudnám megmondani, hogy juttott eszembe ez az anekdóta-e megtörtént esemény-e, mikor az Apponyi Albert jászberényi beszédét olvastam, de elég az hozzá, hogy eszembe jutott: „Ha beszélni kell? Itt vagyok én!”

Bámulatos az ő könnyedsége, melylyel az ő hallgató közönségét lefőzi: Jöttünk mentünk száz forint; ettünk ittünk száz forint: összesen ezer forint!

Pénzügyi kérdés, elkeresztelési kérdés; nemzetiségi kérdés, ráadásul még Kossuth kérdés is, diktum faktum elintéztetett Jászberényben; sőt hihetleg megitták rá az áldomást is.

Nos hát a pénzügyi kérdés elintézéséhez nem sok kellett. Ebben a tekintetben Weckerle már előzőleg kezére járt

Apponyinak, hanem ami a jászberényieknek nagyon de nagyon tetszett, hogy ő tudni illik Apponyi, ezt a Weckerle által elért eredményt azon képpen kívánta volna idővössé tenni, hogy egyuttal mind járt az adó is leszálltassék: „az egész vonalon!”

Nos hát olyan frenetikus tetszést, amelyet Apponyi ezen filoxerás időben, Jászberényben szüretelt, nem minden ahoz értő kerületben találhatni. De következett ám utána az elkeresztelési kérdés megoldása: az egész vonalon.

Apponyi ugyanis azt csinálná, hogy teljes vallási szabadságot adna: az egész vonalon. De hát mit szólna ahoz az a jezsovita páter generális, akit Loyala városában most fognak megválasztani? Plane ha még azt is megtudná, hogy szerelmes fia, kiben neki nagy kedve telik, a házassági jogot is rendezni akarja: állami alapon.

Ezt a kijelentést a páter generális aligha komolyan venné, s tanítványa homlokát, ahol az a nagy ész terem, megsimogatva így emigyen szólna: „Vágjad fiam vágd Forgách! Tied leszen Gimes Gács”. „A cél szentesíti az eszközöket.”

Harmadik fordulóra aztán a nemzetiségi kérdést adja meg Apponyi Albert, példát vevén dicső elődétől, maczedóniai

Nagy Sándortól, aki a gordiusi csomónak oda vágott, még pedig karddal. Nem sokat czeremóniázott vele. Hát Apponyi Albert is úgy tenne a nemzetiségekkel, amint Ausztria tett az olaszokkal és Bach a magyarokkal, a török a balkáni keresztényekkel: nos persze, hogy czélt értek vele! Hiszen ad notam erőszak! Ennél okosabbat nem is lehetne művelni alkotmányos úton.

De hát sok ember nagyon eltalálja, hogy kellene. Csak mikor neki fog, veszi észre, hogy a bicska bicska, még is török... Ergo, a nemzetiségi kérdés, az ő könnyű volta miatt, szintén megoldott Jász-Berényben. Persze, hogy frenetikus éljenzés.

Végre a Kossuth nevét forgatta meg a szájában a nemes gróf, akár egy forró gombócöt, s valóban nagy áldozatokra kész a hatalomra jutásért, hogy még ezt is a fogára merete venni. De hozzá is tette rögtön:

„Ha én volnék szerencsés, hogy ő felségének tanácsokat adhaszak (Hallod magyarom? (T.) akkor felhivnám figyelmét arra, hogy ime ez az igazi hűség, ez az igazi lojalitás...”

Persze, hogy megint frenetikus éljenzés!

Szóval a szónoki babér, nem tudom

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

KIBÉKÜLVE.*)

Nem gondolok reád haraggal.
Nem bánt a veszteség.
Ábrándjaim derült szelidek,
Mint a gyermek-mesék
Előttem a régmúlt kitarva,
Öröm virul e szép határba,
Arczon, rózsán harmat remeg:
S befényli a tájt szellemed.

Elkárhozott szivvel bolyongtam
Keresztül a hazát.
Üzött nyomor, dicsvágy hevitett,
Tépett, húzott az ág.
Szegény valék és ismeretlen,
Egy akarat, mely tehetetlen,
De tenni vágy, útnak ered:
Ekkor találkozáim veled.

Én megszerettelek. S te engem?
Bizony ma sem tudom.

*) Mutatvány Zempléni Árpád költeményeinek II-ik kiadásából.

Én csak eljártam házatokhoz
Szerelmesen, vakon.
Szavad, nézésed, tiszta lelked,
Tudtam, lesujthat és emelhet.
Ne kérjé! kit szerencse ért,
Meddig lesz boldog és miért?

Talán szerettél. Oh, ne mondd meg
Halálomig, ha nem.
E boldog év tündér-regéje,
Ez emlék mindenem
Nem fáj, hogy a más nője lettél,
De fájna, hogy sohszem szerettél.
Ne vedd el legszebb álmomat.
Ilyent a sors már úgy sem ad!

Nem gondolok reád haraggal.
Mért bántsam a napot?
Hogy nékem is feljött, le is ment,
Meváltott s elhagyott?
Tört szemmel, hervadó ajakkal,
Szived kiéghet, fényed elhal,
De nál m emlékül marad
Egy mosolyod, egy sugarad.

(1891.)

Változatok.

Különböleg nagy írók egy themáról.
A thema: Egy juhász-kutya széttép Szakálháza mellett egy vándorlegényt.

Hugó Viktor.

A szakálháza i vérmező.
A kutya vad. Juhokat őrző oroszán Gazdája vadabb. Oroszlánt őrző ördög.
Ezen ördögnek Jean Tsamangeau a neve.
A nap tüztengerbe vonja vakító szemeit.
Füszálak hajlongnak. Harmat röpken a virágra.
A kövecskék ásítognak. Az éj lenn a föld mélyében gyászruhába ölti karmait.

A dombtetőn a tüztenger háttéréből vándorlegény emelkedik föl. Czipői fáradtan sirnak. Botja görcsökben vonaglik. Rogyásra készülő inait tovább menésre biztatja a falu távol tornya.
Jean Tsamangeau látja ezt. Sárga fénynyel beczikázott szemeiben a kajánság fekete ördöge jár hullámosan vonagló talpakkal indián harezitáncot.

— Rajta! — kiáltja ebének. Hangja süvölt, mint halott evő hiénáé, mely egy szir király fülét tartja sárga fogai között.

Az eb ugrik. Üzölt. Rohan. A fák reszketve vonják be lombjukat.

A vándorlegény keblét a félelem vasboronájának vércsecsőrei szakgatják.

Egy pillanat még...

hány századikszor, ismét meg lett nyerve, a tapsirkarok omló zápora ismét ki lett utalványozva, minden nehéz kérdés meg lett oldva, Apponyi boldog, a jászberényiek hihetőleg még boldogabbak, s a jövő beszámolóig szóval, igérettel, hitegetéssel jóllakottan megint csak eléldegélhetnek valahogy.

Belföld.

Gajzágó Salamon fölmentése. A hivatalos lap száma a következő királyi kéziratot közli: „Kedves Gajzágó! Midőn önt, saját kérelme folytán, magyar miniszterelnököm előterjesztésére, állami számvevőszéki elnöki állásától ezenel fölmentem, sok évi fáradhatatlan buzgalommal kifejtett hasznos tevékenysége elismerésül, önnek a titkos tanácsosi méltóságot és az I. osztályú vaskorona-rendet adományozom Kelt Gödöllőn 1892. évi szeptember hó 22-én. Ferencz József s. k. Gróf Szapáry Gyula s. k. Szögyény László s. k.” Az állami számvevőszéki elnökségre a kijelölés — mint halljuk — a képviselőház szombati ülésén fog megtörténni, a mely ülésen tudvalevőleg a pénzügyminiszter is megtartja expo-éját. További érdemleges üléseket október hó első felében nem fog a ház tartani.

Az elkeresztelési kérdés rendezéséről több budapesti és bécsi német lap azt jelenti, hogy az küszöbön áll s az 1890. februári rendelet elejtése, illetőleg visszavonulása útján fog megtörténni. A magunk részéről ezeknek a hírszteleseknek nem adunk hite t. Ellenben — a mint halljuk — a képviselőházban legközelebb többrendbeli interpellác iót fognak az elkeresztelési kérdésben Csáky gr miniszterhez intézni, de bizonytalan, hogy a miniszter szükségét látja-e már ez idő szerint a nyilatkozásnak.

A debreczeni tűzoltóegylet reformálása.

A Bika szálloda égése után, a melynél szembeszökően tüntek ki tűzoltóintézményünk nagyfokú hiányai, a kiképzést, még inkább pedig

a felszerelést illetőleg, a városi tanács sietve bizta meg az Önkéntes tűzoltóegylet parancsnokságát, hogy a tűzoltóság újraszervezésére vonatkozólag mie ébb javaslatot készítsen.

A kívánt javaslat elkészült és az kinyomatva megküldetett ugy a tanács, mint a törvényhatósági bizottság tagjainak.

A terjedelmes munkálatot kivonatosan következőkben ösmertetjük.

Szikszay Gyula főparancsnok és Nagy István titkár mindenekelőtt rámutatnak egy erős, jól begyakorolt, kellően felszerelt tűzoltóság nélkülözhetetlenségére ilyen nagy városban, ahol százezreket és milliókat érő vagyon van kitéve a tűz martalékának, s rámutatnak olyan városokra, amelyek (pl. Szabadka, Arad, Szeged, Budapest) évente 40—50, illetőleg 181 ezer frtot áldoznak tűzoltó intézményre.

Tehát Debreczenben is tetemes kiadásokat fog igényelni az újraszervezés, bár ők a legszigorubb mértéket alkalmazták a költségek kiszámításánál.

Javaslatukban a gyors, hatályos és szakszerű tűzoltás legfőbb mozzanataira fektették a főszólyt

u. m. 1. a gyors tűzjelzésre; 2. a gyors kivonulásra s ezzel kapcsolatban a fizetési tűzoltóságra, gépekre stb. és 3. a szakszerű működésre.

A tűzjelzést illetőleg, a város különböző utcáin tűzjelző állomások felállítását elengedhetlen követelménynek tartják; de ha a toronyokban alkalmas örök vétetnének fel kellő ellenőrzés mellett, ugy a tűzjelzők felállítása egy időre elhalasztható.

Addig is, a mig egy alkalmas tűz megfigyelő torony felállítatnék, a tűz megfigyelés nemcsak a kis templom, hanem a nagy templom tornyában is folytattatnék s ugyancsak az eddigi rendelkezés hatályon kívül helyezésével a kongatás mind a két toronyban elrendelendő.

Az önkéntes tűzoltóság minden körülmények közt mint hasznos és csak óriási kiadásokkal pótolható intézmény nemcsak fenntartandó, hanem folytonosan fejlesztendő is.

De e mellett s a fentiek előrebocsátása után elmaradhatatlan különösen nappal egy 2 órségből álló készütség, mely bármely pillanatban tűzjelzéskor a vész helyre kivonuljon, az első támadást megtegye, s addig is, mig az utóla-

gosan érkező önkéntesekben hathatós segítséget és támogatást nyer, a legveszedelmesebb pontokat féken tartása.

A fizetési tűzoltók száma 17-ben állapítandó meg, a kik mellé még 3 kocsis veendő fel, — öt pár lóval.

Ez által lehetővé válik, hogy éjszaka 3 órség vonulhat ki.

Ha ez a két i letve 3 órség gyors jelzésre a tűzveszélyhez kivonul, a parancsnokság teljes garantiát mer vállalni arról, hogy nagyobb tűzveszélyeknek Debreczen városában a legtöbb esetben eleje fog vétetni és a város polgárságára ez uton sokkal nagyobb haszon háramlik, mint a mennyibe ezek a személyes kiadások kerülnek.

A vizszerzés és géphuzás megkönnyítése végett szükséges, hogy a helyhatósági tűzrendészeti szabályrendelet az a pontja, mely szerint a városi hajduk, utkaparók és utcázseprők a tűzoltásnál tartoznak közreműködni, szigorúan végrehajassék. De ugyanez az is szükséges, hogy ezek az emberek elméleti és gyakorlati oktatásban részesüljenek egy fizetési gyakorló mester által.

A javaslat az állandó vagy rendes kiadásokat évi 10896 frtban állapítja meg; melyből 4000 frtot a tűzipénztár fedez; így még csak 6896 frt. fedezéséről kell gondoskodnia a városi pénztárnak.

Ezenkívül kér a tűzoltóság azonnal 10480 frtot nélkülözhetetlen felszerelésekre; nevezetesen okvetlenül beszerzendő 4 db. vízfordó kocsi egész kovácsolt vasból rugókra építve, 600 literes vaslemezéből készült hordóval; áruk 2080 frt. 6 drb. vízfordó jármű az eddigi mintára; áruk 1200 frt; 1 drb. duplex vízszállító gép, ára 1500 frt; 1 db. gőzfecskeendő, forrósöves kazánnal, vörös réz szél és pótkazánnal, osztott sugárral, 4 db. szívó tömlővel; ára 3200 frt; 1 drb. magirus létra 4 kerekre, legujabb rendszerű gépezettel, ófogatra berendezve, 24 méter magas; ára 1900 frt. és 600 méter tömlő, ára 600 frt.

Irodalom.

A Szigligeti-kör megalakulása. Nagyváradon a Szigligeti-kör megalakulása közeli napok kérdése. A kör a téli saison alatt nagyobbbsza-

A vándorlegény egybeolvad az ebbel. Vértapozó száll szét körültek. Husdarabok jajgatnak még.

S egy fagyasztó gunyakacaj hasítja át a szakálházi csendet, mely megsiketülve ájul a borzadalmas tragédia vérmezejére

Petőfi Sándor.

Eb és farkas.

Ég a nap a mező felett,
Hangoznak mindjárt delet.
A juhász a szüre hátán,
Szanaszéjjel a sok bárány.

Amde mig a juhász horkol,
Farkas ugrik a bokorból.
Farkas, azaz vándorlegény:
Bárányra éhezett szegény.

De im a komondor mordul,
Mint az istennyila fordul...
Mire a juhász elérte,
A csavargót széjjel tépte.

Jókai Mór.

Az utolsó Szabházy.

Csatangol a mezőn az átkozott árnya.
Lába alatt zördül a keserű lapu és megsárgult perrenis. Egető homokot szór a szél s az istenharag villáma kilobban a felhőknek tornyai.

A sötét rongyokba burkolt embernek köpenye alól egy ezüstös pisztoly-agy villog ki.

Talán rabolni akar? Talán ölni?
Meg akarja rabolni önmagát; meg akarja ölni az életét.

Mert minek a gyilkosnak az élet...
A mezőn kolomp hangzik. Az ökörnyál

csillogó szálai lengedeznek a magbamenő fűtejen. Egy nyájnak elszabadult komondora poroszkat arra dühös morgással; élő mérget tajtékozva maga körül.

A bujdosó gyilkos megretten. Halálos sápadtsága kifehérlék rongyai közül.

Egy mozdulat a pisztolyhoz... egy másik mozdulat az eb felé... a cső elvillámlik s e pillanatban súlyos ütést érez a karján.

A juhász állt ott egész fenségében, némán mint egy kőszobor.

— Ki vagy te? — kiált megrettenve a földnek bujdosója; s másik pisztolyt ránt elő övéből.

— Ki vagyok, — felel a juhász — ismered-e még a meggyilkoltak árnyát. Érzed-e még a vér égető tűjét, mely arcodba fecscsent. En vagyok a bosszu.

— Tasházi Elemér! — suttogja örületen, kimeredt szemekkel a nyomorult.

— Igen: gróf Tasházy Elemér, a kit te meggyilkoltál és a ki rejtélyes transzanimáció következtében juhásszá változott. De itt a halálóra, melynek tizenkettedik ütése fejedre kondul.

Intett a komondornak...

A széttépett gyilkos tetemeit ezüst koporsóban temették másnap. S az ősi kriptá föltt megfordították az utolsó Szabházy Szabó Tivadar czimerét.

Arany János.

A legénygyilkos.

Szakálházánál a fű tetején
Erte a sors el Csóka Matyit,
Vándori uton ment a legény
Mely biza omra, hitre tanit.

„Merre a czél mit lábad elér?
— Így a juhász szolt gunyszilajjan
„Arra a merre kedves-m él
Merre fehér ő hajloka van.

„Vissza te balga te, már enyim ő.
Szíve szerelmét nekem adá,
„Vessz nyomorult hát vesszen e nő
Így felüvölté, így zokogá!

S gyilka kivillan, ökle feszül;
Rárohan és szól: Halj, nyomorult,
Ám mordul az eb s ő földre terül
Vérbefagyottra az éj köde hullt.

Zola Emil.

A lakoma.

A nap sütött a mezőn. Zsíros birkák csámcsogták a buja legelő zöldjét. A birkák mögött egy szeplős arcú, rőtbarjuszu bagózott némán s olykor egy pillantást vetett összezsápot szőrü vad tekintetű komondorára, mely lábai előtt többszörösen kiadott és benyelt emészthetetlen csonton akarta csillapítani éhkinjait.

A magas burján között ekkor egy verejtékkel ellepett, rongyokba burkolódzott vándorlegény jelent meg, s a mint meglátta a juhást, a vakaródzást pillanatra elhagyva, gondolatokba merült.

Az eb is megpillantotta őt. A vadállat fölébredt a gyomrában. A vérszagot megérezve, rárohant és a következő pillanatban habzsolva ette az ökölnyi nagyságokban kitépett húszatokat, csak olykor-olykor vetve egy pillantást fa hollókra, a melyek egy távolban elesett öszvér czombján a duzzadásig élvezék a természet lakomáját, s most a friss prédára korrant meg a gyomruk. **Don Vigolo.**

básu felolvasó cyklist fog rendezni, még pedig fővárosi, hírneves iroda mi és művészi kapacitások közreműködésével. Elnöke lesz a társaságnak Rádl Ödön, aki az elnökséget el is fogadja. Aelnök Sáros Orbán. A tisztikar többi tagjai itt következnek: Főtitkár: dr. Bodor Károly. Titkárok: Adorján Ármán, Sas Ede. Pénztárnok: Láng József. Ellenőr: dr. Gyémánt Jenő. Egyleti ügyész: Böszörményi Géza. Számvizsgálók: Hegyessy Márton, Huzella Gyula, Csák Máté, Laszky Ármán, Winkler Lajos. A választmány tagjai: Ritoók Emma, Gyalokay Aranka, Bodor Cornélia, id. Gyalokay Lajos, dr. Kálmán József, Rác Mihály, Iványi Ödön, Lovassy Andor, Kotunovics Sándor, dr. Sipos Árpád, dr. Várady Zsigmond, K. Nagy Sándor, Cséplő Péter, Somló Sándor, dr. Vály Béla. Egyhangú lelkesedéssel határozták el az eddigi értekezleteken az alapítók, hogy a kör dísztagjává dr. Schlauch Lőrincz püspököt, dr. Nogáll János fölsz. püspököt, Ritoók Zsigmond kir. táblai elnököt, Endrődi Sándort, Bunyitay Vincze cz. kanonokot és Dobsa Lajost, a jeles veterán író választják meg.

Vértési Gyulának lapunk szerkesztőjének „Sebek“ cím alatt megjelent elbeszélés kötetéről a **Vadnai Károly** jeles írónk kitünő szerkesztéiben megjelenő irodalmi napi lap a „Fővárosi Lapok“ a következő sorokban emlékszik meg: „Sebek“ címmel 15 sűrűn nyomott iven egy kötet elbeszélés jelent meg Vértési Gyulától, melyben az ügyes tollú szerző, mint előbbi dolgozataiban, az igazi életet festi őszinte és tiszta realizmussal. Sebekről szól a könyv, melyeket az életharcokban kapnak és adnak az emberek, láthatatlan sebekről, melyek nem vérzenek, de mégis legjobban fájnak. Nem érthetetlenül filozofáló alakokat, s tünemény-szerűen regényes és egyszersmind hihetetlenül szőtt meséket talál e kötetben az olvasó, hanem igazi embereket, emberi hibákkal, emberi érényekkel, a kik nem csattanós pointe-ok, de szívük, szenvedélyük hamisítatlan sugallata szerint cselekszenek. Szóval emberi küzdelmeknek hű és igaz leírását találjuk ez öt elbeszélésben, melyek közül a „Megtört lélek“, „Az idealista“, „Egy gyöngye pillanat“ a sikerültebbek. — A szerző helyes uton jár, mikor tollával a nemes értelemben vett realizmust szolgálja. Ebben az új kötetében is a magyar társadalmi életnek, s a magyar közép osztály alakjainak rajzát találja az olvasó, könyvének nemcsak nyelve magyar, de alakjainak lelkületét és gondolkodás módját is olyannak tudta festeni. Magyar földről, magyar emberekről szól ez a könyv, s nem magyarul beszélő, de idegenből átültetett, idegen gondolkodású alakokkal van tele és a háttér is a magyar társadalom, a maga összes hibáival és érényivel. A kötet megrendelési ára: 1 frt 50 kr. bolti ára 2 frt, csinos kiállítás a „Debreczeni Ellenőr“ nyomdáját dicséri.

Leánygymnázium.

— Megzavart fejecskék. —

— Bonum manem precor domicilla pulchra, quo modo dignet ur valere? — szóltam meg tréfásan a nagy kisleány ismerősömet, a ki mióta olvasott a leánygymnáziumról, doktornak készül.

A kis leány felelé:

— Bene bene domine, gratias ago.

— Az istenért kisasszony! hát ön érti azt, a mit én latinul beszélek? szóltam ijedten.

— Hogyne érteném. Az unokabátyám most végezte a gymnáziumot s tudtuk, hogy ön a latin nyelvvel fog engem figurálni a doktorság óta és azt is elgondoltuk, hogy az „egészségem iránt“ fog kérdezni, tehát én betanultam a hozzá való feleletet.

— Hüh! kisasszony, ha ön ilyen okos, már bizonyosan doktor lesz belőle.

— Nagyon természetesen. Hisz ráérek tanulni. Be van az osztva szépen. Egy nap négy órát kell zongoráznom. két órán át varrni tanulnom, egy félórát két kisebb „takarítási műveletnek“ szentelnem; a főzést sem

hanyagolhatom el, arra is jut másfél órás kám; a francia és német nyelvi ismeretem gyarapítására is jut két óra, egyéb dolgom aztán nincs. Ez összesen csak 10 óra s egy napnak 24 órája van.

— Brávó. Ez korrekt beosztás. A többi esnek a „doktori tanulmányoknak.“ De hát az öltözködés, a séta, alvás st.

— Hát kell az egy doktornak?

— Igaza van kisasszony. Minek az? —

Csak azt tessék megmondani, hogy mi lesz ön, ha — doktor lesz?

— Furcsa kérdés, hát orvos.

— Meddig?

— Hát mindvégig, vagy míg — férjhez nem megyek.

— Aha! Tehát ön doktor is akar lenni és férjhez is akar menni? Egy csapásra két legyet?

— Nos igen. Avagy a doktorok nem-e orvosok és — háza sodnak is?

— Az igaz, de a doktoroknak nem kell sem főzést, sem varrást, sem más házi teendőket külön tanulniok és mégis — meglett emberek lesznek, mire a diplomához hozzájutnak. Mit gondol kegyed, hát önből mi lesz, mire végez?

— Meglett — leány.

— Ez az igazi. De hogy mondaná ezt „gorombább“ kifejezéssel?

— Tudom, hogy „vé n leány t“ akar mondaní.

— Ne féljen, egy ilyen szép kis leány, mint ön, soha sem lesz az tehát még mint „meglett leány“ is férjhez mehet, csakhog.

— Önnek „csakhog“ ja is van?

— Van bizony! Mert a foglalkozás átalakítja az emberi testet. A doktori diplomát nem adják ingyen, azért tanulni kell éjjet és napot.

— Hát tanulunk érte éjjel-nappal.

— És akkor az ön rózsás arca olyan sápadt lesz, mint a mienk; ezek az égő szemek olyan lankadtak, ezek a telt idomok olyan szegletesek lesznek, mint a mienk, mert a foglalkozás, a nehéz munka átalakít. Mit gondol ön egy rövidlátó, pápaszemes (amijen a mai diákság legnagyobb része), beteges kiasszony kezét megkéríre pusztán azért, hogy nagy a tudomány a? Hacsak én nem, ha önről van szó.

— Maga pedig nekem nem kell.

— Sajnálom, pedig én nagyon szerettem volna egy doktori kéz kotyvadékat ebédelni és hallani a mint kis gyermekek sirását a „doktor tenasszony“ így adja tudtára a férjének:

— Képzem csak édesem, Aladárka ma egész nap vett kétszer hidrogént, egyszer okszigént, vagyis vizet; ezt ke erüsoval s a cziánkái némi árnyalatával átszürte a szem golyóján s ezt a vegyet folyton potyogtatá.

— Menjen már, így vegyelemezni a könyvet! Én azért mégis doktor leszek.

— Vagyis ön kiállítja a bizonyítványt arról, hogy — csunya leány. Mert az intézők a leánygymnáziumot ezeknek szánták. Ez esetben én tiltakozom, hogy ön oda menjen, mert ön — nem oda való.

— Köszönöm a bókot. De én mégis doktor leszek.

— És mi fiatal emberek akkor kirándulunk Hottentótiába, mert feleségnek inkább egy fekete bőrű hölgy, mint egy kiállhatatlan, exalál (mert a nő azzá lesz a sok tanulástól a la Simli Mariska) doktornő, brrr!

— Hát menjenek Hottentótiába.

— Hát elmegyünk. De azért örökre megdönthetetlen igazság lesz az, hogy: Pallás, a Borgiák. Erzsébetek nagysága semmi egy Veturianak, két Gracchus anyjának nagysága mellett! Minden asszonyoknak nagy asszonyát nemé a szentfiú övezte glóriával?

Mert: Nőhivatás szeretni és a gyermek.

És a ki az ellen vét: vét az Isten ellen.

A gyermek leány lehajtotta szöke fürtös fejét és gondolkozott.

Még nem érti, de majd megérti, hogyha megnő.

Ruy Blas.

Debreczen város közgyűlése.

Szeptember 29.

Régen volt ilyen népes közgyűlése Debreczen városának. Dégenfeld József grf. főispán elnökölt s a terem zsufolásig megtelt, a mit főként a főügyési állás betöltése iránti érdeklődés okozott.

A közgyűlés következőleg folyt le:

A kegyelet.

Gr. Déeenfeld József főispán fájdalommal emlékszik meg Kovács Sándor tiszti főügyész elhunytáról, a ki kiváló tulajdonságával diszes állását még nagyobb jelentőségre tudta emelni. Azt hiszi, hogy a közérzületet tolmácsolja, midőn indítványozza, hogy Kovács Sándor érdemei jegyzőkönyvbe vétessenek és halála felett jegyzőkönyvi részvét fejeztessék ki. (Helyeslés.) Az indítvány egyhangulag elfogadtatott.

A napirend.

Olvastatott a polgármester havi jelentése július és augusztus hóról. A közegészségügy állapota kielégítő volt. A közbiztonság állapota jó. A piacok szorgosan vizsgáltattak s a köztisztasági intézkedések a legnagyobb mértékben megtétettek.

A jelentést tudomásul vették.

A reáliskola államosítása tárgyában a miniszter módosítást tett a szerződésben. Nevezetesen nincs kifogása az ellen, ha bevétetik a szerződésbe, hogy ha a reáliskola megszűnnék, az épület csakis felekezet nélküli középiskolának engedtetik meg.

A szerződés jóváhagyatott.

A Fröbel-egylet 400 frt évi segélyt kért.

A közgyűlés a tanács javaslatára 200 frtot szavazott meg.

A zenede házépítésre segélyt

kér.

A tanács azzal a megjegyzéssel, hogy a zenede közszükséglet pótol, 20 ezer frt segélyt hoz javaslatba, azonban ez esetben az évi 500 frt segély szüntettessék be.

A tanács javaslata elfogadtatott.

A debreczeni izraelita hitközség iskolai segélyért folyamodik. Kér 2069 frt segélyt.

A tanács a főszámvevő javaslatára azt a véleményét terjeszti elő, hogy csak 1000 frt segély szavazzassék meg.

A javaslat elfogadtatott.

A tornaegylet az építendő tornacsarnokra helyet és építési segélyt kér.

A tanács örömmel látná a tornacsarnok felépítését, és e célból javaslatba hozza, hogy a város az építésre 4000 forintot vegyen be a rendkívüli költségvetésbe, mely akkor adatik ki, ha az építést megkezdik.

Lengyel Imre örömmel látta, midőn a zenedére 20 ezer forintot szavaztak meg; mint-hogy azonban a tornaegylet is közszükséglet pótol, szeretné, ha a közgyűlés magasabb összeget szavazna meg. Indítványozza a határozatba felvenni, hogy a közgyűlés ezen 4000 frtot ez időszert adja, hogy az egyletnek reménye lehessen újabb segélyhez is.

Szabó József főszámvevő csak azért hozott javaslatba 4000 forintot, mert a csarnok 1893-ban nem épül fel, tehát az építési esztendőben még lehet többet megszavazni.

Melegen szólalt fel a tornászhatóság támogatása mellett **Jeney Miklós**.

Erre a tanács javaslata a Lengyel Imre módosításával fogadtatott el.

A bordeputátum.

A ref. egyház kéri a hatodik lelkesí állomás bordeputátuma és fائلةménye kiadását.

A tanács a bordeputátum megtagadását hozza javaslatba, a fadeputátum kérdésében pedig csak akkor hozassék határozat, ha az egyház és felekezetek közti ügy rendezve lesz.

Somogyi Pál a bordeputátum megadása mellett érvel, míg **Szabó József** annak eltörlését kéri. Főispán szintén elvi szempontból nem adná még ezt a deputátumot, mert akkor ezt minden vallású lelkes követelhetné Debreczen-

ben Jóna Dániel szintén megtagadná a jövőre, de a mostani lelkészeknek megadná, Kiss Albert az 1868. évi törvény alapján kéri megadatni a bordeputátumot. Márk Endre elvi szempontból szintén megtagadná a kérelmet. Komlósy Arthur szintén elvi álláspontból tagadná meg a kérelmet. Félt, hogyha a 63 frtot, mely elenyésző csekélység a város által, hol jó kedvből, hol kénytelenségből megszavazott százalékokhoz képest, — a közgyűlés megszavazza, a legnagyobb következetlenségbe esik és a felekezetieskedés vádjával illethetik őket. A bordeputátum megadására a város különben nem is kötelezhető.

Somogyi Pál ismételt szót kért, s szavaira vonatkozólag úgy gróf Dégenfeld József főispán, mint Lengyel Imre (mindketten erős reformátusok), kijelentették, hogy a gyűlésteremben ne hangoztassa azt, mintha a többség itt a ref. felekezetet képviselné.

Szavazásra kerülvén a sor, felállás utján 84 szavazattal 54 ellen a 63 frt bordeputátum megadását a közgyűlés elutasította.

Az 1893. évi költségvetés.

Előterjesztetik a házipénztár 1893. évi költségelirányzata, a jog- és pénzügyi bizottság, valamint a tanács javaslatával együtt. E szerint a tanács megbízandó lenne, hogy új gázberendezés és a tűzoltó intézmény kifejlesztésének költségeire nézve a 1694 évi költségvetéssel egyidejűleg előterjesztést tegyen a közgyűléshez.

A költségvetés általánosságban egyhangulag minden vita nélkül elfogadtatván, a részleteknél dr. Bakonyi Samu kemény kritika alá vette

a színház igazgatását,

mely nem telet meg sem az igényeknek, sem a város által a színészetre hozott áldozatok nagyságának. Azért fölveti azt a kérdést, nem volna-e jobb, nem volna-e lehetséges ennyi áldozattal visszatérni az intendatura rendszeréhez? annival is inkább, mivel a város a színészet állandósítására is foglalkozik és mert bizni lehet abban is, hogy a vidéki színészet tervezett állami támogatása esetén Debreczen sem marad ki az állami subvencióból.

A 20000 frt koronázási jubileumi felhasználását illetőleg kifogásolja, hogy a tanács a Csokonai kört meg nem kérdezte; pedig ez semmiféle hatóságnak nem derogálhat; ámbár ő a városi tanácsot illetékesnek tartja arra, hogy irodalmi dolgokban is mint Areopagus működjen. De hogy mégis jövőre e mellőzéshez hasonló eset ne történjen, felhívja a figyelmet egy kulturális bizottság alakítására, mely kulturális célokra évente sok száz ezeres áldozó város szervezetében az állandó consultatív szerepet vigye. Azt, hogy ezen alapítvány kamataiból 300 frt népkönyvtár alapítására van fölveve, nem helyeselt; mivel a debreczeni nép úgy sem olvas ponyva termékeket; azért népkönyvtár nincsen is szükség.

A tisztifizetések tételénél az adóketők fizetés javítása mellett is hosszabb beszédet mondott Bakonyi.

Szabó József főszámvevő válaszolt a Bakonyi felszólalására. Ha a szinigazgató nem felel meg kötelezettségeinek, azt nem itt, a költségvetés tárgyalásánál, hanem a szinügyi bizottság vagy a tanács előtt tessék kifogásolni, amely bizonyára gondoskodik orvos szerekéről. A tisztifizetés emelés csak tavaly történt meg, még pedig méltányosan, aránylagosan és a lehetőség határai között. Akkor tekintet volt az adóketőkre is.

Ez utóbbi tárgyra nézve, hasonló véleményben van elnöklő főispán is, és kéri a közgyűlést, hogy fogadja el a költségvetést, úgy a hogy van; annyival inkább, mert dr. Bakonyi konkrét indítványt egy irányban sem tett.

Bakonyi rövid felszólalása után Simonffy Imre polgármester előadja, hogy az adóügy osztály már is évi 28000 frt-jába van a városnak; míg végrehajtásokból csak 4000 frt a bevétel. Ezen osztálynál néhány tisztviselőt kivéve csupa napdíjasok vannak alkalmazva. Ezt így határozta maga a közgyűlés és pedig azért, mert nem lehet tudni, mikor lesz államosítva az adóügy. Ami Bakonyinak azt a

kifogást illeti, hogy egyik adókető másutt van alkalmazva és hogy ennek helyét napdíjas tölti be, megjegyzi, hogy az áthelyezés orvosi vélemény alapján már régen történt: különben az illető ott is bőven el van látva munkával, — Napdíjast pedig ő annyit alkalmaz, amennyire csak szükség van. — Most is egész hadsereg dolgozik az adóügy osztályban. Ezután nyilatkozik a koronázási alapítvány kamatainak felhasználásáról, amely egészen a közgyűlés intenciói szerint történik. A közgyűlés a polgármester szavait helyesléssel kísérte. Végül az intendatúrát illetőleg helyesléssel közölte, hogy az többbe kerülne, mint a mennyit most költ színházra a város; az állam subvenciójára pedig Debreczen nem számíthat.

Ezek után a közgyűlés elfogadta az 1893. évi költségelirányzatot, mely szerint:

rendes bevétel	915232 frt. 73 kr.
rendes kiadás	913803 frt. 09 kr.
pénztár maradvány	1329 frt. 64 kr.
rendkívüli kiadás	281854 frt. 24 kr.
rendkívüli bevétel	237193 frt. 75 kr.
a valóság s hiány	42830 frt 85 kr.

mely a legelőadó hátralékokkal lesz fedezve.

Kossuth-ügy.

Márk Endre figyelmeztet, hogy mint a mai nap is mutatja, a költségvetést nem lehet behatóan tárgyalni ilyen túlhalmozott tárgysorozattal egyidejűleg kéri, hogy jövőre legyenek erre figyelemmel. Ezután előhossa a Kossuth ünnepségét (felkiáltások: Éljen Kossuth Lajos) Ohajtotta volna, hogy indítvány adatot volna be Czegléd utcának Kossuth utca elnevezése iránt, és hogy a Kossuth ünnepet rendező bizottság egy ezer frtot tétéményezt le a városnál jótékony célra.

Indítványozza, hogy az indítvány a napi rendbe azonnal fölvetessék.

Gróf Dégenfeld József válaszolja, hogy az 1000 frt. elhelyezéséről neki nincs tudomása; a mi az indítványt illeti, az a tárgysorozat kinyomtatása után érkezett, a tanács azonban ezt a mai közgyűlésre ide hozta mint önálló indítványt s a maga helyén elő vétetik, különben kifogása nincs, hogy már most tárgyalassák.

Simonffy Imre és Komlóssy Arthur felszólalása után olvastatik a 80 bizottsági tag által aláírott indítvány Csánák József inkább Hatvan utcát szeretné Kossuth Lajosról nevezni, mint amelyen 1849 januárban bevonult Debreczenbe.

Géresi Kálmán is más előkelő utcát kíván elneveztetni, mivel Czegléd utca történelmi nevét örökíti meg. Hajdan Czeglédi utcának nevezték.

A közgyűlés nagy lelkesedéssel, a tanács pártoló javaslatához képest Czegléd utcát elnevezi Kossuth utcának. A határozat végrehajtásával a tanács van megbízva.

A pallagi földek szerződése.

Hosszas, elkeseredett heves vita fejlett ki a pallagi tagföldek bérbeadási ügyénél, melyre vonatkozólag közelebb a helyi lapokban is személyes természetű nyilatkozatok láttak napvilágot.

Fülöp Jakab egyik volt bérlő tudvalevőleg azt kérte a tanácstól, hogy az állítólag őt és társát kijátszó Hidvéger Mihálylyal megkötött szerződés bontassék fel és új árverés rendeztessék el.

A tanács javaslata szerint folyamodó kérelme mellőzendő, és magánjogi panaszával bírói tere utasítandó volna.

Komlóssy Arthur tökéletesen meg van győződve, hogy a város tisztviselői e kényessé fejlődött kérdésnél korrektil és az utasításukhoz és közgyűlési határozathoz képest jártak el; azért azok eljárását a közgyűlés helyeselheti is (Zajos helyeslések.) Azonban a város anyagi és erkölcsi érdekeinek megóvása céljából ezt a szerződést fel kell bontani és új árverést elrendelni, annyival is inkább, mert a Hidvéger által megígért 8905 frt évi bér helyett Fülöp Jakab legújában 9200 frtot már megígért 1000 frt bánom pénzt le tett; sőt ab-

ba is beleegyeznek, hogy az új árverésnél ez a 9200 frt kikiáltási ár legyen.

Gróf Dégenfeld József azt fejti ki, hogy korrekt volt a tisztviselők eljárása, akkor a szerződés is jóváhagyandó, amely már különben is jogerős. A városnak semmi köze nem lehet ahhoz, hogy az árverelők egymás között mit csinálnak. Ha a közgyűlés a tanács javaslatát nem fogadja el és ha ez nem névszerinti szavazással történik, akkor ő a maga külön véleményét jegyzőkönyvbe kívánja vétetni.

Márk Endre azon véleményben van, hogy a város anyagi és erkölcsi érdeke nem lesz megvédve a szerződés felbontásával. A város épen a kérvény elutasításával fog elrettentő példát adni arra, hogy jövőre ilyen bűnös üzelmeket az árverelők ne kövessenek el.

Hasonló véleményben van Békéssy László is.

Szóke János szavait elnyomta a zaj. Felkiáltások: Szavazzunk. Az elnök csenget.

Dr. Bakonyi Samu szerint a szerződés jóváhagyásával még tápot ad a közgyűlés bűnös üzelmekre. Ő bár szegény ember, de azért elvállalja a felbontásból eredő személyes felelősséget. Szabó József a tanács javaslata mellett érvelt. (Nagy zaj. Felkiáltások: Új árverés! Szavazzuk.)

Az elnök folytonos csöngetése dacára alig tud szóhoz jutni dr. Kocsár Gábor, aki egészen a főispán álláspontjára helyezkedett. A folyamodónak nyitva áll a peres eljárás; Hidvéger ellen keresse ott a maga igazait.

Komlóssy Arthur szintén elvállalja a felelősséget, bár ő is szegény ember. Névszerinti szavazást kér.

Erre, egy kis heves incidens után, elnöklő főispán szavazás alá bocsátja a kérdést: elfogadjatik-e a tanács javaslata, igen-e, vagy nem?

Igennel, vagyis a tanács javaslata mellett szavaztak 74-en, nemmel 76-an. A közgyűlés tehát új árverést rendelt el.

A főispán ur a maga külön véleményét jegyzőkönyvbe vétette.

A közgyűlés egyuttal kifejezte, hogy a tisztviselők eljárását tökéletesen korrektnek tartja. Ezzel a nagy izgalommal folyt vita véget ért.

A t. főügyészi állás betöltése.

Következik déli 1 órakor a t. főügyészi állás betöltése.

Főispán figyelmeztet, hogy a gyakorlat szerint a már rendes tisztújításnál hat évre meg volt alakítva a kandidáló bizottság. Kéri ezuttal is ugyanennek kiküldését.

E szerint a kandidáló bizottság tagjai a közgyűlés által választva: Tóby István, Paksy Imre, Serly Ede, a főispán által kinevezve Fráter Imre, Márk Endre, Kutzig Gábor.

Enk ellenében Kovács Gábor, indítványozza, hogy a kandidáló bizottságba a közgyűlés most válassza be Kiss Albertet, Bakonyi Samut és dr. Legányi Gyulát.

Névszerinti szavazás kéretvén, főispán felteszi a kérdést, elfogadják-e a régi bizottságot, vagy új bizottságot kívánnak alakítani.

Heves vita keletkezett a szavazásra nézve, melyben Bakonyi és Kovács Gábor vettek részt, mire kitűzetett a névszerinti szavazás.

Szavazásnál a gyakorlatra, melyet a főispán indítványozott igennel szavaztak 87-en, nemmel szavaztak 69-en.

E szerint megmaradt a régi kandidációs bizottság.

Ha szavazásra lenne szükség, főispán megalkotja a szavazatszedő bizottságot. Az egyiknek elnöke Lengyel Imre, tagjai Erber Vilmos, és Dicsőfi József, jegyzője Medgyaszay Miklós. A másiknak elnöke Szabó Kálmán, tagjai Jóna Dániel és L. Nagy Bálint, jegyzője Zöld Mihály.

A kandidáló bizottság visszavonult és kijelölte a főügyészi állásra: dr. Kola Jánost, dr. Magoss Györgyöt és Ábrahám Lászlót. Kettő a pályázók közül visszavonta kérvényét és pedig Kozorus Lajos és Balogh Zsigmond. A többség nem lévén kivehető, főispán elrendelte a névszerinti szavazást.

A titkos szavazás eredménye következő volt: beadatott összesen 145 szavazat. Ebből

Ábrahám László 80,
Dr. Kola János 53,
Dr. Magos György 13,
szavazatot. Egy szavazat érvénytelen volt. E szerint Debreczen város t. főügyésze 13 szótöbbséggel Ábrahám László lett megválasztva, akit zajosan megéljeneztek.
A közgyűlés vége 3/2 órakor. Holnap a napirend folytatását tárgyalják.

Napi hírek.

— **Róm. kath. leányiskola.** Mint illetékes helyről értesültünk, Dr. V o l a f k a Nándornak címzetes püspökké s ugyanakkor debreczeni prépost kanonokká kineveztetése mindössze pár nap kérdése. Debreczen kiváló nevű jövődó prépostja — mint értesülünk — magasabb helyen azt a kijelentést tette, hogy első teendője lesz a helys szervezési alapra fektetendő r. k. felső leányiskola felépíttetése. Ez intézet ugyanekkor tisztán apácák vezetésére bizatik, s ez már a jövő iskolai évben meg fog történni.

— **A Kossuth ünnep rendező bizottságát** mult Vasárnap mint meg is irtuk, lefényképezte Chilinszky György fényképész. Az ügyesen összeállított s szép kivitelű csoportképet ma elhozta szerkesztőségünkbe s alkalmunk volt meggyőződni, hogy az minden tekintetben sikerült. Kivitele is szép s az egyes arczok is mind tisztán láthatók s jól vannak eltalálva. Különbben legközelebb a kép piac utcai kirakatában látható lesz. Addig is megtekinthető műtermében

— **A debreczeni tornaegylet f. évi október hó 9-én az az vasárnap délelőtt 10 órakor a főiskolai tornateremben évi rendes közgyűlést tart,** melyre ugy az egylet tagjait, valamint a tornaügy barátait tisztelettel meghívom. Debreczen 1892 szeptember 29 Nagy Ferencz elnök A gyűlés tagjai. 1. A választmány évi jelentésének tárgyalása 2. A számvizsgáló bizottság jelentése s a pénztárnoki számadások megvizsgálása és a jövő évi költségvetés megállapítása. 3. Tisztújítás. 4. A közgyűlés előtt három nappal írásban beadott indítványok tárgyalása.

— **A debreczeni honved önkéntesek** ma jöttek haza a tiszti vizsgáról. Örömmel értesülünk róla, hogy a debreczeni fiuk ki tettek magukért, mert mind a tizenegyen jó sikerrel tettek le a tiszti vizsgát, sőt kettő k i t ü n t e t é s s e l i s. Gratulálunk nekik az arany kardbojthoz!

— **A szerencsétlenül járt grf. Pongrácz főhadnagyot,** súlyos sérülése ápolása végett Bécsbe vitték.

— **A városi közgyűlést** ma nem fejezték be: holnap d. e. 9 órakor tehát folytatják. Azzal a figyelmeztetéssel írjuk ezt meg, hogy a t. bizottsági tagok, holnap is lehetőleg teljes számmal szíveskedjenek megjelenni a közgyűlésen nem csak azért, mert holnapra is még több fontos ügy maradt, hanem azért is, hogy annál inkább ünnepélyes színezete legyen annak a nagy fontosságú kétségtelen határozatnak, melylyel Debreczen város közönsége a honfoglalás ezred éves ünnepét egy nagyszabású alapítvány tevésevel fogja már ezuttal megörökíteni, különben holnap következő ügyek kerülnek közgyűlés elé;

Az alsó szabolcsi tiszta-ármentesítő-társulatnak a néhai Kovács Sándor ur helyett más rendszeres meghatalmazott választása iránti megkeresvénye. A léta i vasut kiéptéséhez hozzájárulás. Az 1893. és 1894-dik évekre szóló köz ut i k ö l t s é g előirányzat megállapítása. A városi kö z i g a z g a t á s i bizottság 1892. I-ső félévi működéséről szóló jelentés. A tiszántúfi ev. ref. egyházkerület közgyűlése által a debreczeni főiskola szelle mi és a n y a g i ügyeinek átvizsgálásával megbízott küldöttség átiratata, melyben a deb-

reczeni főiskolának egyetemmé fejlesztetése érdekében 2 jogi és 2 bölcsészeti tanszék felállítását és fentartását kéri. A sámsóni nagy csapszék eladása. A könyök-utca kinyitása. A gyepmesteri telep építése. A jószág tartó gazdaközönség Hortobágyról leszorult jószágainak az erdősegre behajtása iránti kérvénye. A m é u t e l e p k i b ö v i t é s i k ö l t s é g e. Az ártézi kut tovább furatása. A szováti ref egyház segély iránti kérelme. Veres Istvánné telek eldarabolhatás engedélyezése iránti kérelme. Polgárosítások. Nyugdíj és özvegyi segély iránti kérvények. Orvostudori és állatorvosi oklevelek kihirdetése. Bába oklevelek.

— **Huszárönkéntesek vizsgája.** Harminczhárom huszár önkéntes állott most három napig egy vizsgáló bizottság előtt a Salétrom lakonyában. Ide gyűltek a VII. hadtest területén állomásozó házászázadok összes önkéntesei. A bizottság elnöke egy dragonyos ezredes volt, a ki a vizsga kezdetén kijelentette az önkéntesek előtt, hogy ő ugyan a kérdéseket német nyelven teszi fel, azonban a feleleteket magyar nyelven is elfogadja. Az önkéntesek közül számosan magyarul feleltek, mégis 9 meg bukott közülök; 24-en azonban sikeresen kiállották a vizsgát.

— **Schlauch püspök bibornokjelölt.** A kath. egyház feje, XIII. Leo pápa, a legutóbbi hírek szerint decemberbe konzisztoriumot hív egybe, melyen husz bibornoki szék lesz betöltve. A bibornokjelöltek közt a magyar h g p r i m á s t u j a b b a n p e d i g N a g y v á r a d k i v á l ó p ü s p ö k é t, d r. S c h l a u c h Lőrinczet is emlegetik.

— **Érkeznek a fecskék** — rendesen ezzel a jelszóval jelentik a vidék lapjai a színiidény megnyitását a színészek vándor-madarainak érkezését. Hát nem bánjuk — nevezük őket fecskéknek, ámbar legföljebb a bonvivant nevezhető fecskének, lévén neki is frakkja, de másban nem igen hasonlít hozzájuk éppen a bonvivant, lévén a fecske szokása a — fészekrakás is! Abban is különböznek, hogy a fecske barátja a háznak, a bonvivánt azonban igen alkalmas — házi barát. Nem hisszük tehát, hogy a színészeket okvetlen a madarakhoz kell hasonlítaniuk, bár vegyest váltakoznak közöttük a jó emberek a — jó madarakkal. De ha már okvetlen hívek maradunk az ornithológiához, megfoghatlan, hogy őszszel az embert az elköltözöködő madarakért csakis a beköltözö színészek kárpótolhatják. Nem elég, hogy a karaván csupa fecskéből álljon. Velök jön csalogányok (és csalogatónak is, ha csinos) a primadonna; jön rigó ur is, a madárvilág népszimű énekes; rendezőjük bizonyára a tudós bagoly, a ki buffó szerepeket is játszik; naivájuk a pinyóke, a ki azonban igen gyakran látható együtt a páholy-bérlő — gimplivel; tragikusnak szerződik a sötét holló, de nincsenek a truppban varjak, mert ezek ha madarak, nem igen vájják ki egymásnak a szemét; jönnek a komikusok: harkály, szarka és veréb urak, a mely utóbbit — a morzsák iránt érzett előszeretetésénél fogva — bátran alkalmazhatni berlet gyűjtésére; kedélyes apának és anyának ajánlkoznak a gólyapár, de azok veszedelmesekké válhatnak a primadonnákra és naivákra nézve, ennél fogva nem szerződtek őket. Az ének és zenekart is könnyű összeválogatni az éneklő madarak közül; a hölgyek számára majd akad madarász és jut aranyos kalit. Mikor pedig együtt lesz a daloló, csiripelő, vidám csapat és látni fogjuk, egyszer-másszor, hogy rebbennek szét, hogy bujnak el remegve valami biztos helyre, például a sülyesztöbe, akkor biztosra vehetjük, hogy karvaly kóvályog a levegőben és rögtön lecsap áldozataira az ő rettenetes ragadozó madaruk — a színi kritikus! (—)

— **Halló Budapest!** Irtuk, hogy a jövő évben dróton társalgunk már Budapesttel, azonkívül Araddal, Temesvárral, Szegeddel. Megnyílik ugyanis a telefon összeköttetés a vidék ezen első városai s a fő- és székváros közt. Mint értesülünk, a fővárossal való, közvetlen összeköttetés módját most Kolozsvár város is reklamálja a maga részére. A kolozsvári sajtó sürgeti, hogy a királyhágón túl fekvő ország-

rész főhelye, mint a vidéknek közgazdasági és politikai tekintetben egyik legfontosabb központja, se mellőztessék ennél a kérdésnél.

— **Szegeden keresik.** A debreczeni rendőrség sürgönyileg Szegeden keresett egy kigyóalakú arany tűt. A szegedi rendőrség már annyit ki is tudott, hogy az értékes csecsebecse csakugyan ott van, sőt azt is, hogy valószínűleg k i n é l ?

— **Köszönetnyilvánítás.** Weisz Lévi ur, az izr. szentegylet választmányának derék tagja, a szentegylet iránti meleg érdeklődésének újabb jelét adta az által, hogy az izr. kórház javára, illetve felszerelésének gyarapítására egy 60 frt értékű górszékét ajándékozott. Mely nemeskeblű adományáért ezennel nyilvános köszönetet mondok. Biedermann E. az izr. szentegylet elnöke.

— **A la Klapphorn.** Kaczkias menyecske hajol ki az ablakon. Tekintete kutat és nem a férj után. Egy nyulának fiatal ember ér az ablak alá, a menyecske még jobban kihajol és elcsattan a csók. A szeladon tovább halad s találkozik a férjjel, ki megszólítja.

— Nem láttad a feleségemet?

— De igen, jól néz ki — az ablakon.

— Szervusz!

— Ég veled!

— **Debreczeni csikós kantár Munkácsi műtermében** Megirtuk már, hogy Tisza Lajos gróf Simonffy Imre polgármestertől Munkácsy Mihály számára a honfoglalást ábrázoló nagy kép festéséhez modelül egy csikós kantár kőtöféket kért. A kantár megszerzésével Király Gyula jegyző van megbízva. A hortobágyról már kerített is egyet; de ez nem válik be, mert túlságosan is czipra, sallagos. Most L. Nagy Bálint és Buzás Elek ígértek egyszerűbb, használt csikós kantárt.

— **Pör egy főherczeg ellen.** Egy gazdatiszt kit a kistapolcsányi főherczegi uradalomtól elbocsátottak, évi fizetésének hátralékos részéért, 520 frtért az aranyos-maróti törvényszéknél pört indított Károly Lajos főherczeg ellen. A bíróság kitűzte a tárgyalás napját és az idézés kézhez juttatása végett megkereste a főudvarmarsalli hivatalt. Ez a főherczeg egyenes kívánságára eleret tett a megkeresésnek, de egyuttal közölte a bírósággal, hogy jogában állott volna a kézhez juttatást megtagadni. Az uralkodóház családi szabályzata értelmében ugyanis a törvénykezés minden olyan jogügyben, melyben az uralkodóház tagjai mint panaszoltak szerepelnek, a főudvarmarsalli hivatalt illeti; ez az illetékségi kifogást különben a főherczeg képviselője a tárgyalás folyamán fel fogja hozni.

— Ez meg is történt. A törvényszék azonban, a kifogást elvetette és magát illetékesnek nyilvánította. E határozatát ugy indokolta, hogy polgári perrendtartásunk a kivételes bíróságok közt a főudvarmarsalli hivatalt nem említi és így az perjogilag mint bíróság el nem ismerhető. Az 1815-dik évi udvari dekretum, melyre az illetékségi kifogás támaszkodik, magyar államtörvény szerint szintén nem ismerhető el kötelező szabálynak. Minthogy másrésről a panaszolt magyarországi földbirtokos, irányában az exterritorialitás szabályai sem alkalmazhatók. A főherczeg képviselője e határozat ellen felebbezett a kir. táblához.

— **Kollegiumi hírek.** A f ő i s k o l a i i r o d a l m i, valamint a felsőbb tanulók önképzőköre tegnap tartotta meg tisztújító közgyűlését. Szokatlanul élénk korteskedés előzte meg mindkét választást. Az ifjuság a szerint, a mint a könyvtárnok választásnál foglalt állást, itt ugyanazon két pártra oszolt. A megválasztott könyvtárnok pártja elnökül magát Nagy István könyvtárnokot jelölte. Az ellenpárt azonban 28 szótöbbséggel Diószeghy Mihályt 4 th. választotta el. Főjegyző egyhangulag Potyó E. 4 th. Aljegyző Soltész Elemér 1 th. ellenében Koszorda J. P. 1 jh. Titkár Gyáló Sándor 2 jh. ellenében Szűcs Béla 3 th. Lapszerkesztő Kun Béla 2 jh. ellenében Lencz Géza 3 th. Választmányi tagok a jogról Szűcs Géza 3 jh. és Csathó Ernő 1 jh., ellenében Kecskeméthy Gyula 3 jh. és Spitz Ödön 1 jh. A theologiáról egyhangulag Szilágyi Imre és Dombi László. A felsőbb tanulók önképző egyesülete Kulcsár Endre tanár elnöklete alatt tartotta meg alakuló közgyűlését. Elnök Bede László 33 szavazattal. Alelnök egyhangulag

Bagaméry Károly. Főjegyző Szücs Jenő lemondása után egyhangulag Komáromy Géza. Aljegyző Bagi Gyula egyhangulag. Titkár Bogdán Lajos pár szavazata ellenében Kiss Pál. Pénztárnok 81 szótöbbséggel Rázsó István Puky László 6 szavazata ellenében. Választmányi tagok Wertheimer Emanuel Bogdán Lajos ellenében és Nagy Béla egyhangulag. A választást bankett követte a Kis Píában, melyben a tagok pártkülönbség nélkül résztvettek. A könyvtári választmányi tagokat a napokban szintén megválasztották. A VIII. osztályból szótöbbséggel Bede László, a VII.-ből Uzonyi Kálmán és Puky László 1—1 szavazata ellenében Bagaméry Károlyt 48 szavazattal.

Apróságok

(A delegációk. — Nem hisz a kormánynak. — Loyola Kossuth.)

Kezdjük a delegációkat — irigyelni. Németország 50 millióval emeli a hadi budgetjét s bennünket még erősebb kiadásokra ösztönözne s a közös hadügy miniszter — megelégszik öt millióskával.

Ez a németekéhez oly csekélység, hogy Ugron Gábort sem szükséges miatta beválasztani delegátusnak.

Még csak az új puszkapor sem kell. Ha kell, majd feltalálja a miniszter számára — az ellenzék.

*

Apponyi kijelenti Jászberényben, hogy nem hisz a kormánynak.

De kiknek hisz hát? A zászlójának egy oldalán Deák Ferenc arc képe van, a másikon Kossuth Lajosé. Hogy jutna hát hely még a magyar kormánynak is?

*

Általában több lojalitást kérünk az ellenzékől, mint Loyolai ást.

*

Apponyi kezdi az önbálványozás stádiumának tüneteit mutatni. „Tul fogok tenni Cicerón” — mondá Kassán, a sonkák és szivarok hónapban, „nekem e hazában már meglehetősen nagy erkölcsi birtokom van, — fujja a jászberényi kúrtbe.

Ugyan kik e birtokának kasznárai? Az erkölcsi kasznárok? Hol az erkölcsi gulyák és kondák?

Nem tudjuk, mindenestére szembeszökő ezen önézettől túlaradó hanggal szemben, az a szerény tónus, a melyet Kossuth Lajos használ, valahányszor magáról és működéséről szól.

(—)

Vegyes hírek.

* **A főváros budgetje.** A számvevőség már elkészítette a főváros 1893. évi költségelirányzatát. A rendes kiadások 9 913.987 frttal, a rendkívüli kiadások 469.565 frttal vannak előirányozva. Hozzáadva ezekhez az eladott ingtanokért járó bevételekből fedezendő kiadásokat 169.350 frtot és a kölcsönpenzekből fedezendő kiadásokat 4.945.000 forintot, a kiadás összesen 15.494.902 forinttal van előirányozva. A rendes bevételek 10.043.594 frttal, a rendkívüli bevételek 91.200 frttal, az ingatlanok értékesítése 166.350 frttal, a kölcsönpenzek 4.945.000 frttal vannak előirányozva, a bevételek összes előirányzata tehát 15.246.144 forint.

* **Tiltakozó szociáldemokraták.** Az elmúlt hetekben a nagyvárad i partestület elhatározta, hogy hadjáratot indít az egész országban szétszórt szociáldemokraták ellen. — Kibocsátotta ismeretes körlevelét az ország összes ipartestületeihez, amelyben annak idején mi is ismertettünk és felhívta őket, hogy városukban szociálista iparost meg ne tőrjenek és szociálista iparossegédnek ne adssanak munkát. A nagyvárad i partestület körlevelének volt is egy kis hatása. Nehány ipartestület csatlakozott a nagyvárad i körleveléhez és a „purifikációt” odahaza már meg is kezdte. Nagyváradról, Pápá-

ról, Kassáról, Kalocsáról már eddig is több iparossegéd érkezett föl a fővárosba, akik az ottani szociáldemokratáknak keservesen panaszták, hogy kikaklatták őket szociáldemokrata érzelmeik miatt onnan, ahol eddig becsületes munkával tartották föl magukat és most kenyér nélkül vannak. A nagyvárad i és nyomdokaiba lépet többi ipartestület eljárására a fővárosi szociáldemokraták tegnap adták meg a választ. Egy budai vendéglőben gyűltek egybe mintegy négyszázan, köztük számos munkásné is. Elkeseredett szavakban keltek ki a körlevél tartalma ellen és végül elhatározták, hogy ők is körlevelében hívják fel az összes hazai iparos szakegyleteket, hogy fejezzék ki megvetésüket a nagyvárad i partestület eljárása iránt és jelentsék ki, hogy politikai meggyőződésükhöz minden erőszak dacára ragaszkodni fognak.

* **Negyvennapos böjt.** Békésről írják, hogy a lefolyt izr. újévi ünnepek első napján izgató jelenet történt az odaváló izr. imaházban. Szokásos lévén, hogy a „thorából” való felolvasás után azokat egy-egy állványra helyezik: Békésen is azonképen jártak el. Az előimádkozó az állvány felé menve, az egyik thorát a földre rántotta. Iszonyu riadalom támadt a templomban. Az öregek ég felé emelt kezekkel esdéltek bocsánatot az egek urától, míg egyeseknek nyelvét bénította meg a hitközségben eddig meg nem történt eset. A riadalmat növelte az is, hogy éppen újév első napján történt, amiből egyesek az egész évre szörnyű szerencsétlenségeket jósolnak. A községre 40 napi böjt lesz elrendelve, amiből egy-egy napon 10—10 tag köteles vezekelni.

* **Az alló-írás kipróbálása.** Orvosok és tantérfiak körében az újabb időben sürű megbeszélés tárgyát képezte az a tapasztalás, hogy a d i l t alakú írás tanulása az iskolákban a gyermekek szemére és testtartására nézve ártalmas. Egyes szakférfiak ajánlották is, hogy a d i l l írás helyébe az u. n. a l l ó- (meredek) írás tanítását hozzák be az összes iskolákba, amely szinosebb is, olvashatóbb is mint amaz. A közoktatásügyi kormány most egy utasítást dolgoztatott ki ez írásmód tanításával végzendő tervszerű és gondos kísérletekhez a végett, — hogy a kétféle írás tanításánál mutakozó tapasztalatok pontos összehasonlítása szemmel látható legyen s egyuttal a főváros tanácsával egyetértve több iskolát jelölt ki arra a célra, hogy ott az említett mód szerint tanítsák a gyermekeket az írásra. A kísérleteknek állandó megfigyelésére több fővárosi szaktérifuból álló bizottságot nevezett ki.

* **A pékek mint koleraterjesztők.** Dr. Korányi Frigyes budapesti orvos-professor leghatározottabban állást foglal a pékek sütemény-cseréje ellen. (t. i., hogy a pékek a megmaradt süteményeket az elárusítóktól visszaveszik s olcsóbb áron ismét eladják), mert a sütemény oly cök s gyakran tisztátalan kézen megy át, hogy a legveszedelmesebb kolerabacziilus terjesztő.

Közgazdaság.

Gabonaárak a budapesti piacon.

Szept. 28.

Gabonaüzlet. Buzát ma jól kínálták, a kereslet kedvező volt. Elkelt lanya irányzat mellett 35 000 q. 2 1/2 krral olcsóbb áron, Egyébb gabonaneműekben csekély forgalom.

Eladottat: **Buza:** Tiszavidéki (új) 100 q. 81 k. 8 frt 20 kr., 100 q 80 k. 8 frt 20 kr. 1000 q 79.5 k. 8 frt 30 kr., 100 q. 79.5 k. 8 frt 17 1/2 kr., 100 q 79 k. 8 frt 10 kr., 200 q 79 k. 8 frt 20 kr., 1000 q 78.7 k. 8 frt. 17 1/2 kr., 100 q 78.5 k. 8 frt 15 kr., 100 q 77.8 k. 8 frt 10 kr., 200 q. 77 k. 8 frt 07 1/2 kr., 100 q 77 k. 8 frt. 02 1/2 kr., 100 q 76.8 k. 7 frt. 90 kr., 200 q 76.5 k. 7 frt 90 kr., 100 q 75.5 k. 5 frt 75 kr., 100 q 75 k. 7 frt 70 kr., 300 q. 74 k. 7 frt 60 kr., 200 q 73.2 k. 7 frt 32 1/2 kr., 200 q 73 k. 7 frt 40 kr.

Zab: (új): 100 q 5 frt. 85 kr., 100 q 5 frt 82 kr., 200 q 5 frt. 60 kr., 100 q 5 frt 52 1/2 kr.

Határidő üzlet. Az irányzat kezdetben lanya volt, utóbb szilárdult.

Határidők jegyzése déli 12 órakor: Buza őszre 7.41—7.33, tavaszra (1893-ra) 7.80—7.82, Tengeri okt.-re 4.85—4.87, május—június 5.15—5.17 Zab őszre 5.39—5.41, tavaszra 5.62—5.63. Káposztarepce aug.—szept-re ———. — frton.

A ragadós tüdőlob ellen. Grót Bethlen András földmivelésügyi miniszter mindjárt a képv. ház elő üléseinek egyikén törvényjavaslatot fog betérjeszteni a ragadós tüdőlob elleni rendszabályokról. Minthogy a ragadós tüdőlob többnyire az Ausztriával határos megyékben fordul elő s leginkább Galicziából és Morvaországból hurezolják be: a bajnak gyökeres orvoslása végett a tervezett akció az osztrák hatóságok erőteljes együtt működése mellett, az összes vidékeken ugyanazon időben indul meg. A mi az akció költségeit illeti, felét az állan viseli, másik felét a legközelebből érdekelt tizen négy felsőmagyarországi megye tartozik fedezni. Ezen kívül a földmivelésügyi miniszter a telepítési ügyről is fog törvényjavaslatot a képviselőház elé terjeszteni, valamint a mezőrendéségről szóló átvizsgált törvényjavaslatot is be fogja nyújtani.

OSARNOK.

A kilencz cserép.

Zsidó eljegyzés.

Ün epies, csöndes hangulat uralkodik az egész lakásban. A szobák egymásba nyiló ajtai végig nyitva vannak. Pazar fény sugározza be a butorokat s a meggörnyedt asztalokat. A háziasszony künn szorgoskodik a konyhában. A gazda komoly arczczal jár-ke.

Az egyik ablaknál áll a ház leánya. Homlokát a hideg üveghez szoritja, arcza is csupa tűz. Lelkében mély hullámok emelkednek. Szemei elé zavaros kép tárul. Évek reményei, gondosan őrzött titkok, a szeretet melegségével átszórt érzések lobogtatják szivét. Mintha most mind együtt, újra átérezné azt, ami éveken át bensőjét foglalkoztatá; ismét maga előtt látja szerelme első mozzanatát, a fakadó érzelmet, mely egyre erősödött s olthatatlan lánggá nőtt. E percekben, úgy érzi, hatalmas tüzlángok fölsapó szikrái között áll. Annyira izgatott, elfogult.

Léptek zaja zavarja föl. Jönnek. A szobák lassankint megélnkünek. A vendégek vig beszédbe elegyednek. — Derű ragyog le minden arczról. Hisz örömmünnep van. Két szerető szivet köt ma össze az örök vonzamat jelképező gyűrű, melyet sirig ott visel a nő, férfi az ujján. A szülők komoly arcza is fölvidul. Az új rokonok jó kedvvel ismerkednek. A fiatalok hangosan társalognak. Sehoh egy csep felhő, sehoh a bánat, gond nyoma.

A boldog fiatalok, kiknek egyesülését ünnepli a jó kedélyű társaság, csöndesen ülnek egymás mellett. Kezeik egymásban pihennek, szemek villáma összetűz és izzó szikrában olvad egybe. Csak néha szólnak egy-egy szót, suttogva, lágyan, elfogódott hangon. De azért megértik egymást. Hol a szivek beszélnek mire is való ott az áruló hang?

*

— Milyen sokáig kezdik, — szól türelmetlenül egy kis leány.

— Kiváncsi? — kérdi a melette ülő ifju.

— Igen — hát feleli piruló arczczal a kicsike. — Még sohasem voltam eljegyzésen.

— Jó is, ha megtanulja, — jegyzi meg újra a gavallér.

— Nem olyan sietős.

— Igazán?

— Igen. Még nem akarok mennyasszony lenni.

— Még? — kérdi nyomatékka a fiatal ember.

De nem kap választ. A kisasszony tűzbe borult arczczal fordul szomszédnőjéhez és úgy

tesz, mintha nem is hallotta volna a kérdést. Mit is felelhetne?

Az aktus megkezdődik. Az eljegyzést kihirdetik. A menyasszony égő arccal, lesütött fővel ül helyén s nem is tudja, mit tegyen, mikor a vőlegénye megcsókolja. Az első csók parázként ég ajakán, olthatatlan szomjat, vágyat ébresztve a második, a harmadik . . . a többi után. De azért nem tud szólni. Körülötte felzúg az örömszaj. Üdvözlök mindenfelől. A hány nő van, mind megcsókolja.

Az anyja legelőször. Könyje végigperdült arczán s egyesül azzal a cseppel, a mely az ő szemeiből is akaratlanul kilopódzik. Kábult a a teje, pedig semmi különös sem történt, csak ami után olyan régen epedett, várt, sóvárgott, amit annyiszor kiszinezett lelkében, magányos éjszakákon és csendes délutánokon, a mire már el is volt készülve, s a mi mégis úgy tűnik fel előtte, mintha valami új világba, egy csodás tündérországba jutott volna, a hol édes minden hang, üde minden illat, a hol örök boldogságról, soha ki nem hamvadó szerelemről beszél minden — minden.

És alig mer föltekinteni vőlegényére, aki hasonló érzelmek hatása alatt áll mellette és hozzá hajolva, hogy forró arcaik egymást érik suttogja:

— Édes boldogságom, üdvöm . . . mindenem!

Ők nem is látják, nem is hallják, mint ijed föl az idősebb rész, mikor ősi zsidó szokás szerint egy szép, nagy tálat, a service legszebb darabját a földhöz csapják, izzé porrá törik s mint tolu föl minden ajkról a szokásos kívánság:

— Máz'! tov!

A leányok igyekeznek a tál cserepeit elkapdosni. Azt mondják, akinek kilencz eljegyzéséről van ilyen cserepe, az biztosan férjhez megy . . .

— Hány csereped van már? — szólítja meg egy leányka mellette álló társnőjét.

— Kettő. Es neked?

— Egy sincs. De ma szerzek. Akkor neked már csak hat fog kelleni! — teszi hozzá vágyó sóhajta-sa!

— Óh, én nem is hiszem azt, hogy annak volna valami értelme, cseveg egy másik leányka.

— De azért te is gyűjtöd, ugy-e?

— Miért ne? — felel a ielpiritott leány.

— Nem használ és nem árt.

— Vajjon a menyasszonynak hány cserepe volt?

— Eppen kilencz! — feleli ismét valaki.

— Ebből is látszik, hogy van ennek valami értelme.

Örömmel rejtik el mind a szerzett drágaságokat, némelyik hármat is tesz el.

Csak egy beesett arcú, sápadt leány az asztal végén ül nyugodtan. Szája szélén gunyos mosoly jelenik meg és rekedtes tört hangon mondja:

— Bohók. Nem ér semmit. Nekem megvan mind a kilencz cserepem. Mégis itt ülök.

Nyilt-tér *)

Dr. Sichermann Adolf

az összes orvosi tudományok tudora

lakását e hó 26-ától

Széchenyi-utca 1780. sz. alá

(Berger Jenő-fele ujonnan épült házba) tette át.

Massage és gyógygymnastikai rendelés egész nap; chronicus gyomorhajók, ideg-izom-izületi bántalmak ellen.

Orthopädiái (testgyógyászati) rendelés óra leányoknak d. u. 4—5, fiuknak d. u. 5—6.

Ujdonságokat

Valódi smyrna-, perzsa és axminster,

ugyszintén mindenféle

futó- cocos- salon és sofa

szőnyegekben,

ágy és asztalterítőkben,

csipke, tulle stores, szövet

és

chenillia függönyökben.

Butor szövetekben.

Peluche, flanell, kocsi és utazási

takarókban

és a legjobb minőségű

LÓPOKRÓCZOKBAN,

olcsó és szabott árak mellett ajánlanak

Bosznay J. és Társa

Debreczen, Czegléd-utca.

Dr. Kentzler József

török, gyermek és bélbajokban

rendel:

Reggel 8—9)
d. u. 2—4) óráig.

Lakik: Nagyhatvan-utca 1518.

(Gáll Lajos háza.)

SCHLICK -féle vasöntőde és gépgyár
részvénytársaság
BUDAPESTEN.

Gyár és irodák: VI. KERÜLET, KÜLSŐ VÖZSI-ÚT.

Városi iroda és raktár: PODMANICZKY-UTCZA 14. Fiók-raktár: KEREPESI-ÚT 77

Gőz- és járgánycséplő-készületek,

számos első díjjakkal kitüntetett

szab. Schlick-féle 2 és 3 vasu ekéit
mélyítő- és egytetemes aczél-ekék,

eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle

egyvasu ekék.
talajmivelő-eszközök,

valamint

Schlick-féle szab. **Haladás** sorbavetőgépek.

Takarmánykészítő gépek, darálók örlőmalmok és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kéveköto és marokrakó arató gépek és fűkazáló-gépek szállítató. mezei vasutak stb.

Mintaraktár TRNKA FERENCZ urnál.

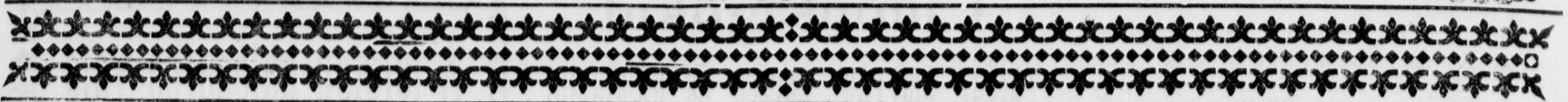
Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak. Árjegyeket ingyen és bérmentve.

A telefon hálózatba való
belépés megkönnyítése végett
rövid időre is
lehet előfizetni.
Bővebb felvilágosítás nyerhető
A TELEFON
KÖZPONTI IRODÁBAN
Czegléd-utczán 31. szám alatt.

Árverési hirdetés.

A néh. Kiss János hagyatéka csőd-tömegéhez leltározott 143 frt 65 krt tevő kintlévő követelések a csődhitelzői választmány 1892 szept. 16-án 5. sz. a. kelt határozata folytán **folyó 1892. október 3-án d. u. 3 órakor** a kir. törvényszék árverési termében vál. kiküldött közbenjöttével készpénzfizetés mellett elárvereltetnek. Szavatosságot a tömeg nem vállal. A jegyzék tömeggondnoknál megtekinthető.
Debreczen, 1892. szept. 28.

Dr. Hollaender
tömeggondnok.

KÖNYVNYOMDA.

KÖNYVKÖTÉSZEZET.

A „DEBRECZENI ELLENÖR“

legújabb és legdivatosabb betűkkel gazdagon felszerelt
 s 3 gyorsajtóval berendezett

LEGNAGYOBB

KÖNYVNYOMDÁJA

Debreczenben, Szèchenyi-utca Simon-ház.

Ajánlkozik mindennemű

nyomdai munka gyors és diszes kiállításra

☛ Községi és gyámi rovatos iverk, ☛

hivatalos nyomtatványok minden alakban.

Ügyvédi és kereskedelmi nyomtatványok
 falragaszok, körlevelek, gyászjelentések,

LEVÉLFEJEK és LEVÉLBORITÉKOK

Báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron

állítatnak ki.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

KÖNYVKÖTÉSZEZETÜNKBEN

mindenféle diszes és egyszerű munkák
 gyorsan és jutányos áron elkészítetnek.

